

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteikomitee, rektoraadi,
ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 31/32 Neljapäeval 19. detsembril 1963 XV aastakäik

ELKNÜ TPI KOMITEE PLEENUM

Pleenumil arutatavaks põhiküsimuseks oli «komsomoligruppide osatähtsuse tõstmine õpperühmade».

On pikema jututagi selge, et peamine kasvatustöö peab toimuma põhimises komsomoliorganisatsiooni lülis, s. o. komsomoligruppis. Milline on siis olukord meie 105-s põhilülis, seda analüüsis sm. A. Öun oma ettekandes.

Õpperühmade tööplaanis põhimised punktid on:

1. Teatrite ja näituste ühiskülastamised.

2. Ekskursioonid tehasesse. Hoopis tagasihoidlikumalt viiakse läbi komsomolikoosolekuid, poliitvestlusi.

Komsomoligrupi osatähtsust tõstab see, kui ta saab rühmasiseselt elu juhtijaks igas töölohus, s. o. 1) täielikult vastutab rühma õppeedukuse ja -distipliini eest, 2) viib läbi poliitiliselt sisukaid ja huvitavaid üritusi, 3) kui ta muutub juhtivaks ja organiseerivaks jõuks ÜTÜ-s, ÜKB-s, üliõpilaslaboratooriumi töös, ÜET-s, spordis ja isetegevuses.

Miks aga suhtutakse neisse põhiküsimustesse ükskõikselt? Miks, näiteks õpperühma MA-51 komsomoligrupp ise ei tulnud järeltulele, et olukord ühiskonnateaduste loengute külastamisega on katastroofiline.

Nende küsimuste alahindamine viib selleni, et initsiatiiv ja algatusvõime rühma elus kaob, pahatihti pääsevad mõjule meie ühiskonnale võõrad nähtused. Tänu komsomoli juhtiva osa kadumisele on olukord õpperühmas MM-97 (grupp O. Starsov) ebanormaalne.

Hästi on organiseeritud poliitvestlused keemia-mäeteaduskonnas. On kutsutud esinema meie tuntud väliskommentaatoreid. Miks ei ole suutnud seda teha teised teaduskonnad? Võimalused on ju kõigil võrdsed.

Propagandistide seminaridest võtab osa vähe inimesi. Mida suudavad rühmade propagandistid korda saata, kui nad ei kasuta neidki võimalusi, mida pakub neile TPI Komsomolikomitee. Miks ei kasutata ühingu «Tea-

dus» lektoreid? Iga meie õppejõud on kindlasti meeleldi nõus esinema üliõpilastele, kui tema poole pööratakse sellise palvega.

Väga terav on komsomolistsipliini küsimus. Kuna ma ise olen org. sektori juhatajaks, siis on pilt olukorrast selge. Palju aega tuleb raisata kõige elementaarsete asjade kordaajamiseks: tassida kättpidi paljusid üliõpilasi arvestussektorisse arvestuse kordaseadmiseks. Sama rõhutas ka sm. Uus oma sõnavõtus. Näiteks võin tuua: Lembit Aedna AT-51, T. Nigul AEV-31p, J. Kanger KK-71 jt.

Väga halb on olukord liikmeksude tasumisega. Energeetikateaduskonnas oli 02. 12. 63. a. seisuga tasumata liikmemaksud 9 õpperühmal, mehaanikateaduskonnas 5 rühmal, ehitusteaduskonnas 4 õpperühmal. Selge, et vastavate teaduskondade org. sektorid töötavad nõrgalt. Arvestust ei ole täielikult suutnud korda seada insener-majandus-, ehitus- ja keemia-mäeteaduskond. Gruppid ei ole täiesti ükskõiksed. Võtame näiteks sm. Ajando (ES-11n). Võiks arvata, et ta püüdis alustada oma tööd hoolikalt, õigustada seltsimeeste usaldust, ent tuli välja vastupidine olukord. Enese õigustamiseks ütles ta, et rühmas on sellised inimesed, kellega polevat midagi peale hakata! Kordagi pole ta aga oma muredega tulnud ELKNÜ TPI Komiteesse.

Uuest ühiskondlike erialade teaduskonnast andis ülevaate üliõpilane A. Kelk. Tehniliste erialade üliõpilaste kunstialaste teadmiste laiendamise vajalikkusest rääkis üliõpilane R. Plaado. Lähimad ülesanded kavandas pleenum järgmiselt:

1. Hiljemalt 12. det. igas õpperühmas läbi viia lahtine komsomoli koosolek eksamissessiooniks ettevalmistamise küsimuses.

2. Viia viivitamatult lõpule registreerimine Ühiskondlike Eri-alade Teaduskonda.

3. Kohustada rühmade grupp-orge tasuma jooksu kuu liikmemaksud 20-ndaks kuupäevaks.

A. VELLAMAA

RAHVAMALEVLASED

Avaliku Korra Kaitse Vabatahtlikud Rahvamalevad on omandanud tähtsa koha võitluses üksikute, aga siiski veel esinevate ühiskondliku korra rikkujatega, huligaanidega ja inimestega, kelle eluviisid ei vasta sotsialistliku ühiskonna eluviisidele. Rahvamalevate töö sisuks on haarata massiliselt kaasa meie töötajaid, teenistujaid ja õppivat noorsugu võitluseks eeskujuliku avaliku korra loomise eest ning kasvatada töötajais sallimatust igasuguste väärnähtuste vastu. Tallinna Polütehnilise Instituudis 1959. a. loodud rahvamalev oli väikesearvuline ning ei suutnud täita temale pandud ülesandeid. 1961. a. TPI Vabatahtlik Rahvamalev reorganiseeriti, kusjuures tõusis tunduvalt liikmete arv ulatudes käesolevaks ajaks 468-ni. Suure liikmete arvu tõttu loodi 1962. a. igas teaduskonnas oma rahvamalev, eesotsas staabiga. Peale üliõpilaste kuulub rahvamaleva koosseisu terve rida meie õppe-

jõude, nende hulgas prof. H. Laul, õppeprorektor dots. E. Schmidt, dots. A. Jürgenson, van. õp. F. Murumets, dots. A. Pärnapuu jt.

TPI rahvamalevlastel on aktiivselt osa võtnud patrullteenistusest Kalinini rajoonis ja organiseerinud ülerajoonilisi reide. Eriti rohke oli TPI rahvamalevlaste osavõtt eelpool mainitud üritusest käesoleva aasta kevadel ja sügisel. Nii võttis oktoobrikuul korraldatud ülerajoonilisest reidist osa 95 rahvamalevlast TPI-st, detsembrikuul 55. Eriti tuleks esile tõsta mehaanikateaduskonna rahvamaleva aktiivset tööd käesoleva aasta sügisel.

Arvestades rahvamalevlaste küllaltki vastutusrikast tegevust ja lisatöökoormust, võeti vastu otsus arvestada patrullteenistusest osavõtt ühiskondliku kasuliku tööna kahekordistatud tunni-normiga. Nii täitsid 15 üliõpilast (keemia-mäe- ja ehitusteaduskonnast) 1963. a. suvise töökohustuse 75 tundi 35+40 tunnise pat-

Kuidas elavad I kursuse KEEMIKUD?

Novembrikuul teostas orgaaniliste ainete keemilise tehnoloogia erialakomisjon kontrollretki Tallinna tehasesse, kus töötasid I kursuse keemikud. Milline olukord seal siis valitses?

Midagi eriti kiitvat ei saa öelda Tallinna V. Kingissepa nim. Paberi- ja Tselluloosi Kombinaadi kohta, kus töötab enamuse õpperühma KK-17p üliõpilasi. Tehase ja tsehhide juhtkond on osutanud üliõpilastest tööliste vähe tähelepanu. Ka komsomoliorganisatsioon, ehkki peaaegu kõik üliõpilased on kommunistlikud noored, pole midagi ära teinud selleks, et üliõpilased võiksid end tunda täieõiguslike kollektiivi liikmetena. Enamus üliõpilasi ei ole end tehase komsomolikomitees veel arvele võtnudki.

Palju parem ei olnud olukord ka Tallinna Paberivabrikus. Komsomolikomitee sekretär isegi ei teadnud, kes üliõpilastest on kommunistlikud noored. Samuti esinesid üliõpilastel raskusi neile seadusega ette nähtud lisapuhkepäävade saamises.

Hoopis vastupidine pilt aga avanes H. Pöögelmanni nim. Raadiotehnika Tehases, kus töötavad pooljuhtmaterjalide eriala üliõpilased.

Tehase juhtkond ja ka komsomolikomitee on seal võtnud üliõpilaste kasvatamise ja väljaõpetamise n.-ö. oma südameasjaks. Enamus üliõpilasi oli juba erialased kogemused täielikult omandanud ning valmis kvalifikatsiooniksami sooritamiseks.

Tehes kokkuvõtet kontrollretke tulemustest, tuleb kohe öelda, et nii komsomolikomiteel kui ka vastavatel rühmade juhendajatel tuleb veel palju ära teha I kursuse üliõpilaste olukorra parandamiseks.

J. TANNER

Org. ainete keemil, tehnol. erialakomisjoni esimees

Külalised SDV-st

Viibides Tallinnas, külastas Vaba Saksa Noorsooliidu ajakirjandus- ja raadiotöötajate delegatsioon ka meie instituuti. Külalistest Dieter Kergschek ja Roland Wundoerlich on Vaba Saksa Noorsooliidu häälekandjate «Junge Welt» ja ajakirja «Junge Generation» peatoimetajad. Rudolf Chowanetz on pionieriajalehe «Trommel» ja «ABC Zeitung» peatoimetaja ning Otto Bark Saksa DV ringhäälingu noorte-saadete toimetuse «Junge Welle» toimetaja.

Kohtumisel TPI rektori A. Aarnaga kuulsid külalised meie instituudi üliõpilaste õppetööst, ühiskondlikust tööst ja vaba aja veetmisest. Samuti jutustas meie instituudi rektor külalistele palju huvitavat instituudist ja uutest hoonetest Mustamäel. Külaliste arvukatele küsimustele vastas prof. A. Aarna elavalt ja huvitavalt.

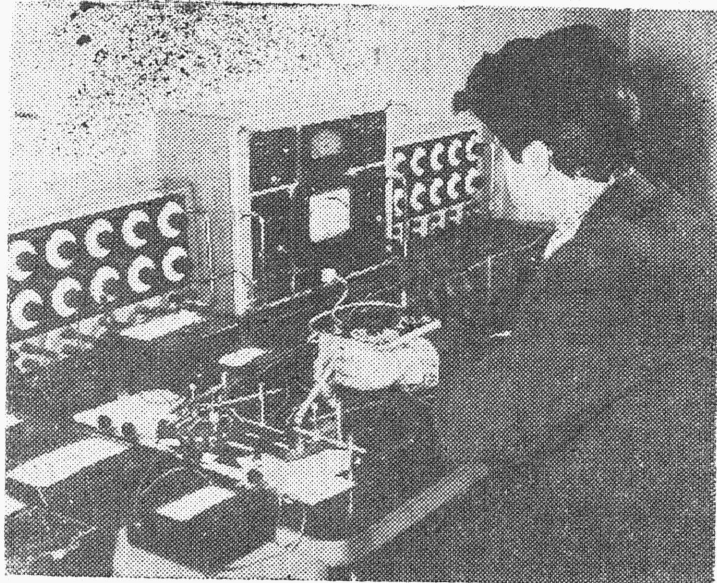
Hiljem siirdusid külalised TPI Parteikomiteesse, kus kohtusid TPI komsomoliorganisatsiooni ja ajalehe «Tallinna Polütehnik» toimetuse esindajatega. Külalised tundsid elavat huvi komsomoli ürituste vastu, mis toimuvad õpperühmades. Milline peaks olema ideaalne üliõpilane ja miks keemia-mäeteaduskonna üliõpilastest on enamus tiitlarlapsed? Nendele ja paljudele teistele küsimustele vastasid sm-d E. Köpper, A. Öun, M. Mäesalu, U. Mänd jt.

Loodame, et sellised kohtumised süvendavad sõprussidemeid erinevatest rahvustest üliõpilaste vahel.

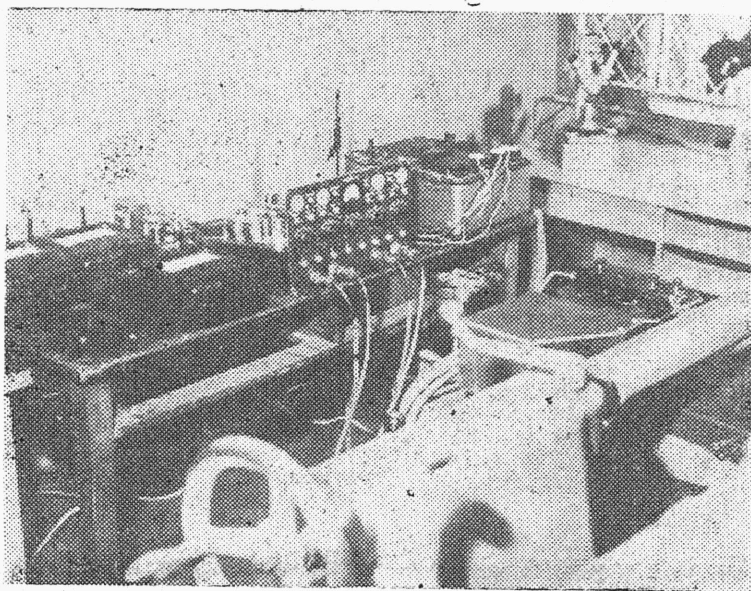
rullteenistusega. Keskmiselt tuli igal üliõpilasel olla sellisel juhul 607 korda aasta jooksul patrullis.

Olgugi, et meie instituudi rahvamalev on ülesaamas organiseerimisprotsessi raskustest, on täitnud enamvähem rahuldavalt Kalinini rajooni Vabatahtliku Rahvamaleva Staabi poolt antud ülesandad patrullteenistuse ja reidide osas, ei saa me rahvama-

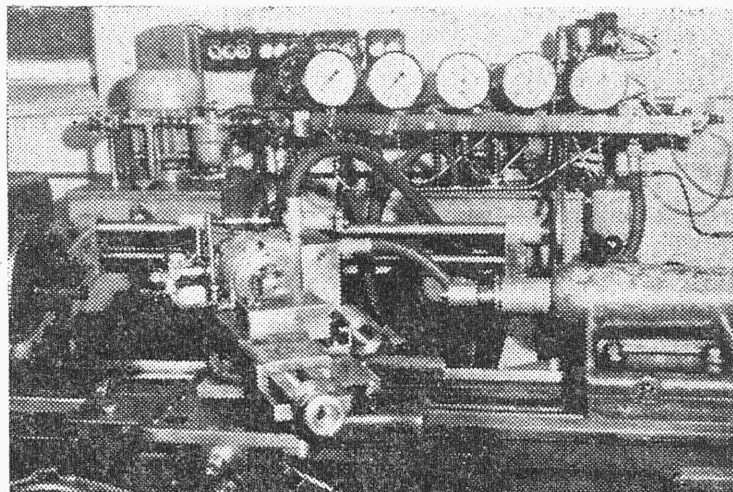
UUT MATERIAAL- TEHNILISES BAASIS

Soojusenerg. kat. üliõpilane H. Vasar elektronintegraatoril EGDA 9/60 modelleerimisülesannet lahendamas.

Masinaehit. tehn. kat. Seadmed treitera kulumise määramiseks.

Masinaehit. tehn. kat. Hüdrokopeerisupportide katsetamise stend.

leva tööga kaugeltki rahul olla. Meie rahvamalevlaste osa on piirdunud ainult patrullteenistusega, mis moodustab aga ainult ühe osa rahvamaleva töös. Mitte kõik TPI rahvamalevlast ei ole veel muutunud eeskujundvateks kasvatajateks — võitlejateks korra eest, vaatamata sellele kus nad ka ei viibiks, olgu see siis instituudi auditoriumides, laboratooriumides või ühiselamutes. Väga palju jätab soovida ka rahvamalevlaste distsipliin ja vastutustunne antud ülesannete täitmisel. Ei ole harvad juhused kus suur osa malevasi ei ilmunud patrullteenistusse olgugi, et neile oli sellest õigeaegselt teatatud. Võrreldes kevadsemestriga on olukord eriti halvenenud energeetikateaduskonna rahvamalevas, kus on üle 180 liikme, seega kõige rohkearvulisem rahvamalev meie instituudis. Viimasel ajal ei ole energeetikateaduskonna rahvamalev suutnud ühtegi temale antud ülesannet korralikult täita. On vajalik, et energeetikateaduskonna parteibüroo ja komsomolibüroo võtaksid rahvamaleva tegevuse tõsise

kontrolli alla ning kõrvaldaksid puudused teaduskonna rahvamaleva töös.

Meie instituudi rahvamaleva tööd desorganiseeris ka pikaleveninud rahvamalevlaste nimekirjade ja töendite vormistamine, mis viidi lõpule alles käesoleva aasta oktoobrikuuks. Käesolevaks ajaks on juba suur osa rahvamalevasi saanud tõendid kätte. Suureks lüngaks instituudi staabi senises tegevuses on asjaolu, et meie rahvamaleva liikmetele ei ole suudetud organiseerida loenguid, seminare, õppekõneministe, kursuseid jt. taolisi üritusi, mille läbiviimisel võivad meid abistada prokuratuuri ja miilitaasorganid kvalifitseeritud lektorite näol. Selliste ürituste organiseerimine omab erakordselt suurt tähtsust rahvamalevlaste kasvatamisel ja ettevalmistamisel võitluses korruptiivsete ja eelpool toodud puuduste likvideerimise meie instituudi Avaliku Korra Kaitse Vabatahtliku Rahvamaleva töös peab kujunema järgneva tegevusperioodi kõige tähtsamaks ülesandeks.

E. UUS

ÜTÜ ÜTÜ ÜTÜ ÜTÜ ÜTÜ

Ehitusteaduskonnas

Asjaolu, et tänapäeval maailmas teadlaste juurdekasv ületab mitmekordselt inimsoo juurdekasvu, viitab teadlaste üha kasvavale osatähtsusele inimühiskonna tegevuses. See on ka täiesti arusaadav, kuna tehnika rakendamisega tootmisprotsessis, tema mehaniseerimise ning automatiseerimisega aga samuti ka uute efektiivsete tehnoloogiate ja materjalide rakendamise vabaneb osa töötajaid otsesest tootmistööst ning võib asuda keerulisemate operatsioonide täitmisele, mille kõrgemat järku kujutabki endast teaduslik uurimistöö.

On loomulik, et taolise arengutendentsi juures hakkab vähenev nn. käsiraamatu inseneride osatähtsus ning kasvama nõudmine taoliste kõrgelt kvalifitseeritud tehniliste töötajate järele, kes oleksid võimelised loovalt töötama nii, et selle töö tagajärjel, ning seda mitte ainult uurimisasutustes vaid ka tootmises, areneks teadus.

Teadusliku töö meetodite õppimise üheks võimaluseks üliõpilastel on töö Üliõpilaste Teaduslikus Ühingu. Üliõpilased omandavad seal õppejõudude juhendamisel esimesi kogemusi teaduslikuks tööks, nende vormistamiseks ning ettekandmiseks konverentsidel. Peale selle toimuvad igal aastal üliõpilaste teaduslike tööde konkurssid institutsis ja vabariigis, kus paremaid töid tõstetakse esile ja premeeritakse rahaliselt.

Üliõpilaste Teadusliku Ühingu töö ehitusteaduskonnas toimub kolmes ringis kuue kateedri juures: ehitusring (ehitusmehaanika-, ehituskonstruktsoonide-, ehitustehnoloogia- ja arhitektuuri kateeder), sanitehnika ring (sanitehnika kateeder) ning autoteede ring (autoteede kateeder). Erialast sõltumata võib üliõpilane osa võtta uurimistööst ükskõik millise kateedri juures.

Kuidas on siis kulgenud ÜTÜ töö ehitusteaduskonnas möödunud aastal? Üheks töö hindajaks võiks lugeda konverentsidele ja konkurssidele esitatud tööde arvu ja kvaliteeti. Möödunud 18. ÜTÜ instituudi konverentsil esitati 12 teaduslikku ettekannet 19 üliõpilase poolt, millest sanitehnika kateedri juhendamisel olnud 4 ettekannet vormistati lõplikult ja esitati instituudi ja vabariiklikule konkursile. TPI konkursil võideti I koht tööga «Kopli lahe sanitaartehtiline uurimine» (üliõp. A. Kask, M. Kleesment, M. Peterson, E. Toimann). II koht töödega «Vee- kadude määramine Tallinna elamutes» (I. Reismann, A. Sand-

berg) ja «Tartu linna veevarustusvõrgu töö režiimi uurimine» (E. Eglä, III koht tööga «Polügonaalne mõõtulevoolu täreerimine» (R. Plats), kusjuures vabariiklikul konkursil tõsteti esile esimest tööd. Balti liiduvabariikide ja Valgevene NSV ÜTÜ konverentsist Kaunases võtsid ehitusteaduskonna üliõpilased osa 5 ettekandega, kus tõsteti esile sanitehnika eriala üliõpilaste J. Reismanni ja A. Sandbergi tööd «Vee- kadude määramine Tallinna elamutes».

Tööstus- ja tsiviilehituse erialalt ei olnud sel konverentsil aga ühtegi tööd.

Juba need andmed näitavad, et töö ringides on ebaühtlase tasemega, õigem oleks öelda, et töö kateedrite juures on ebaühtlane, sest faktiliselt ei eksisteeri eriala ringe kui üliõpilaste organisatsioon ning vaid üksikud üliõpilased töötavad uurimistöödel kateedrite juhendamisel.

Eriala ringides pole tööl täit hoogu. Paljud üliõpilased on passiivsed. Ka organisatsioonid pole kõike teinud töö parandamiseks. Ühtlasi esineb objektiivseid põhjuseid, mis raskendavad ringide ürituste läbiviimist. Ühe eriala üliõpilaste loengute lõpud ei lange ajaliselt kokku, eksamissioonide ja praktikate ebaühtlased ajad jms.

Ringide tööle rakendamise probleemi lahendamine on väga tähtis, sest sellest sõltub ka uurimistööst osavõtivate üliõpilaste arv ja peale selle diskussioonid, eriala tuleviku probleemide arutelud jne. Oleksid kasulikud, seda eriti noorema kursuse üliõpilastele, kes saaksid kaugelgi osa võtta ÜTÜ tööst. Siin tahaks tulevikus loota komsomoli-organisatsiooni abi.

Sanitehnika kateeder on osanud oskuslikult kasutada oma lepingulist uurimistööde teostamisel üliõpilasi, mis on kaheldamatult üheks nende edu põhjuseks.

Kurvem pilt on tööstus- ja tsiviilehituse ringis, kus esitati institutsis konverentsil 5 ettekannet 7 üliõpilase poolt, millest ühtegi ei vormistatud esitamiseks instituudi konkursile, olgugi, et üliõpilaste arv on tunduvalt suurem kui sanitehnika erialal (334 109 vastu). Ka autoteede erialal, kus õpib 92 üliõpilast ei ole tulemused paremad. Eriti hakkab silma, et raskusi valmistab tööde lõplik vormistamine, millisele asjaolule tööde juhendajatel tuleks suuremat tähelepanu osutada.

Üliõpilased, kes võtavad osa lepingulistest uurimistöödest kateedrite ja probleemilaboratoori-

umide juures, peavad olema ühtlasi ka ÜTÜ liikmed, sealjuures nende üliõpilaste arv ei ole väike (ca 30). Kuid nagu viimaste aastate praktika on näidanud ei ole kasutegur ÜTÜ osas kõrge (väljaarvatud sanitehnika kateeder). Eriti hakkab selles osas silma Ehitusmaterjalide Teadusliku Uurimise laboratoorium, millisest ei ole viimasel ajal esitatud konverentsidel ja konkurssidel ühtegi tööd, kuigi eeldused peaksid olema siin suurepärased.

Teatavasti toimub järgmise aasta alul Tallinnas Balti liiduvabariikide ÜTÜ konverents, seks puhuks on antud igale kateedritele miinimum uurimistööde arv, mis tuleksid seal üliõpilaste poolt ettekandmisele. Kuigi see päästaks teaduskonna au Balti konverentsil ning põhjustaks ajutist tõusu uurimistööde alal, seda ei tuleks kaugelgi lugeda piisavaks, kuna ta ei lahenda siiski ÜTÜ probleemi tervikuna. Oleks vajalik, et kateedrid ja üliõpilaste ühiskondlikud organisatsioonid suudaksid kaasa tõmmata laiu üliõpilaste hulki pidevale uurimistööle.

Tuleks soovida, et «Tallinna Polütehniku» veergudel võtaksid sõna nii õppejõud kui ka üliõpilased selleks, et ühiselt leida võimalusi teadusliku uurimistöö tõhustamiseks meie üliõpilaskonnas.

V. REIMANN
Ehitusteaduskonna ÜTÜ
juhendaja
O. RAID
ÜTÜ Nõukogu esimees

Veelgi paremini

Ehitusteaduskonna ÜTÜ aktiivi koosolekul arutati, kuidas muuta ÜTÜ organisatsioonilist külge ja tööd konkreetsemaks. Töö populariseerimiseks viiakse läbi ringide koosolekuid edaspidi koos nooremate kursuste rühmadega. Rühmajuhendajatel tuleks rohkem populariseerida teaduslikku tööd rühmajuhendaja tundides. Tehti ettepanek, esineda taotlusega, et juhul kui üliõpilane tahab asuda uurimistööle kateedri juures, siis tuleb tal tingimata pöörduda eriala sektiooni esimehe ja teaduskonna ÜTÜ Nõukogu poole.

Kevadiseks konverentsiks on laekunud tööd juba sanitehnikalt, autoteede ja geodeesia ning ehitustehnoloogia kateedritelt. Töid esitavad kõik ehitusteaduskonna kateedrid väljaarvatud arhitektuuri kateeder.

U. MÄND

Sessiooni eel

Veel mõned päevad ja viiendate kursuste energeetikud ja mehaanikud hakkavad ründama eksamite rinnet. Ja nagu igal aastal, on tänavugi teaduskondades oma sessioonielised mured ja ka rõõmudki. Millega siis minnakse vastu peatselt algavatele eksamitele? Pöördume selle küsimusega dekanatide poole.

MEHAANIKATEADUSKOND.

Praegu on peaküsimuseks kursusetööde ja projektide lõpetamine. Läheneb küsimusele tähtaegade seisukohast. Rühmad MM-91 ja MM-97, 14. oktoobril oli ülesande eskiislahenduse esitamise tähtaeg ja 25. novembril töö esitamise daatum. Rohkem kui neljakümnest üliõpilasest esitasid töö õigeks ajaks vaid üksikud. Ligi kolmenädalase hilinemisega tuli veel 12–14 tööd. Ülejäänud on aga ikkagi veel valmistamise staadiumis, või veelgi hullem — hoo- piski alustamata. Nagu juhendaja sm. Vanaveski rääkis, rühma MM-91 üliõpilased Rannamäe ja Salev pole kuu aja jooksul leidnud aega kordagi konsultatsiooni tulla. Fjodorova ja Hallika, rühmast MM-97, polnud kumbki veel 4. detsembril töö juurde asunud. Kazmin aga võttis ülesande välja alles töö esitamise päeval — 25. novembril. Selliseid näiteid võiks tuua veelgi rohkem. Kõik nad räägivad mehaanikateaduskonna üliõpilaste halvast ja ükskõiksest suhtumisest oma otsesesse kohustusse — õppetöösse. Üheks põhjuseks on ka igavesti venivad «sabad». Oienades veel enne talvise sessiooni algust kevadisi võlgnevusi, on nüüd mitmed üliõpilased sunnitud lühikese aja jooksul lõpetama kursusetööd, andma arvestused ja valmistama hästi eksamiteks — mis pole sugugi kerge ülesanne. Kui lisada veel juurde, et enamik võlglasti külastas semestri jooksul loenguid väga ebaregulaarselt, siis kerkib tahtmatult küsimus: «Kas talvisel eksamissessioonil ei oota nii mitmeidki ebameeldivad üllatused?»

Millegipärast mõtlevad mõned üliõpilased: «Kui iuba jõudsin viiendale kursusele ega siis keegi mind enam puutuma ei hakka. Ja laseb õppetööl kulgeda isevoolu teed. Ja nii juhtuski, et dekanat oli sunnitud halva õppepõlvkonna pärast eksmatrikuleerima viienda kursuse üliõpilased Korovkin ja Kolbassenko.

6. detsembril oli teaduskonna nõukogu koosolek, kus arutati üksikasjaliselt kõikide rühmade õppepõlvkonna.

Otsustati hakata demonstreerima konsultatsioonides õppefilme, milliseid polnud semestri jooksul aine väikesse mahu tõttu võimalik näidata. Tänavu propageeritakse eksamite, ennetähtaegset sooritamist. See vähendab sessiooniaegset koormust ja võimaldab paremini ette valmistada raskemateks eksamiteks.

Sessiooni eel kerkib üles palju mitmesuguseid probleeme. Kuid kõige tähtsam on siiski üliõpilaste eneste tõsine suhtumine õppetöösse. Ainult siis tuleb kõne alla sessiooni edukas sooritamine, kui kõikideks eksamiteks varakult ette valmistada. See on vana tõde, kuid olukord näitab, et vahel tuleb sellestki juttu teha, mis paisab kõikidele juba pähe kulunud olevat.

ENERGEETIKATEADUSKOND.

Meie küsimusele vastas sm. Esop. Ta rääkis, et kõikides rühmades on viidud läbi nõupidamised, kus arutati sessioonieliseid pakilisi küsimusi. Ettevalmistused kulgevad enam-vähem normaalselt. Erakordseid juhtumeid pole olnud. Üliõpilaste suhtumist õppetöösse võiks pigem kiita kui laita. Likvideerinud kõik võlgnevused, valmistavad nad tubli hoolega uueks sessiooniks. Semester on olnud küllalt pingirikas, kuid rühmade tase on võrdlemisi ühtlane. Paraku võib siiski nimetada tugevamaks rühmaks AA-91.

Kursuse tööd ja projektid laekuvad korralikult. Muidugi ka energeetikutel on olnud omad raskused, ebaõnnestumised ja ebameeldivused, kuid need on töö käigus likvideeritud ja nad pole osutanud mõju sessioonielisele ettevalmistusele.

Möödunud aastast erinevalt viiakse tänavu diplomitööde kaitsmised juuni asemel läbi detsembris. See toob kaasa mõningad muudatused edaspidise õppetöö programmi.

Kokkuvõttes võib öelda, et üliõpilased teevad küllaltki tõhusat ettevalmistustööd eksamiteks. Dekanaat aitab neid konsultatsioonidega.

Külastades energeetikamaja, puutus meile silma ka mõndagi muud. Kõigepealt riiehoiu puudumine. Üliõpilased ruttasid palitutes välist otsemat teed auditooriumidesse. Tegelikult see polegi nii halb, kuna kõik õpperuumid on tihti peale niivõrd külmad, et ega palitut naljalt maha ei taha võtta. Ja nagu dekanatides kuulsime, langevat termomeeter ruumides mõnikord alla 10+ C. Täpselt nagu möödunud aastalgi. Küsimust on mitmel korral rektoradi ees üles tõstatatud, kuid olukord on siiani muutusetu. Sellepärast palutigi meid pöörduda ajalehe kaudu rektoradi poole küsimusega: «Kas energeetikamajas peavad üliõpilased ja õppejõud endid veel kaua külmetama?» See segab tunduvalt nii õppetöö käiku kui ka eksamite edukat läbiviimist.

M. MARTINSON

JALUTUSKÄIGULT «LOODUSESSE»

Mustamäe ehitustandril Ehitajate tee lõunaserval, seal kus hakkab lõppema mäenõlvaku all kasvav männimets, märkame kolme üksteisega sarnast omavahel seotud neljakorruselist toor-ehitust, millest tagapool veel üks analoogne päris valmis väljanägemisega hoone seisab. Lugeja taipas vist juba, et tegemist on Tallinna Polütehnilise Instituudi uue peahoone õppekorpusetega.

Eemaldudes piki hoonete rivi Ehitajate teest, võib tähele panna, et ehituste valmiduse aste järjest suureneb. Kolmanda juures lõpeb ehitustara ja sellest väljaspool asub V korpus, tulevane mehaanikateaduskonna kodu. Selgub aga kohe, et seegi veel toores on, kuna ehitusmehed sealt juba plaani kohaselt poolteist kuud tagasi oleksid pidanud olema lahkunud. Praegu käib aga nii

hoone sees kui väljaspool veel vilgas ehitustegevus.

Kahjuks on tõesti ka TPI uute õppehoonete juures ehitajate poolt esinenud liiga palju tuulde- loobitud lubadusi ja väärarutusi mille resultaadina ainult õige optimistlik vaatlus jalgab viienda õppekorpusse eksploatatsiooni võtmise tähtpäevana ennustada järgmise aasta 31. jaanuaris, rääkimata käesoleva aasta lõ-

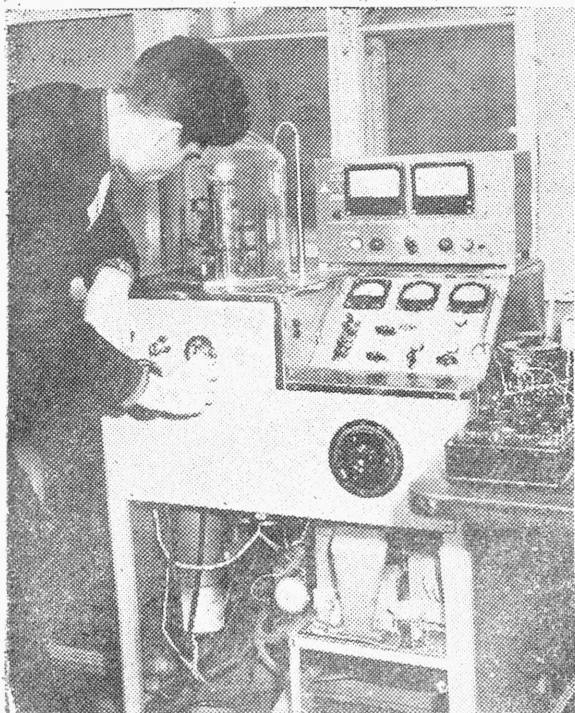
peab vähemalt tellija poolt lahendatavate küsimuste osas kindlustatama ehitajatele roheline tänav, aga mitte «kaikaid kodarisse pilduma» mudatuste tegemiseiga projektis viimasel minutil, nagu see sündis V korpusse ventilatsiooni juures. Ka ehituse ja tööjõunistega kompetentne järelevalvinsener võib objektil palju ära teha projektist möödalaskestest õigeaegse avastamise ja mitmete muude küsimuste kiire lahendamiseiga. Vastasel juhul poleks olnud praegu vajalik lõhkuda valmispõrandaid, et paigaldada sinna panna unustatud installatsioonitorustikke.

Ka kümned varustuse, projektdokumentatsiooni õigeaegse väljakauplemise ja üleandmisega ning finantseerimisega seotud küsimused vajavad tellijapoolset operatiivset lahendamist.

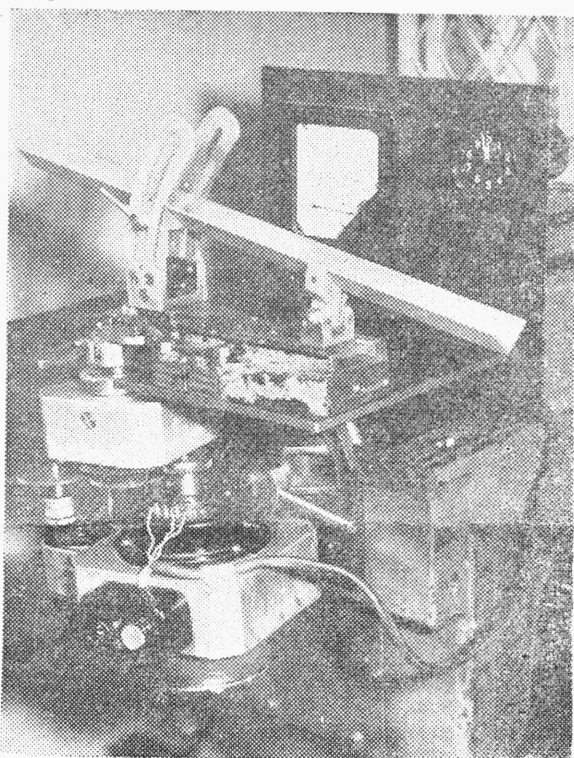
Meie kapitaalhituse osakonna seni omandatud kogemuste pagasile tuginedes jääme lootma, nende kaasabi selles, et TPI uue peahoone korpusse eksploatatsiooni andmine toimuks plaanipäraselt järjekorras, pöördvõrdelise kiirusega nende praegusele valmidusele. Sel puhul võiksime 1966. aastat vastu võtta juba uues hoones,

H. LEPPIK

UUT MATERIAAL-TEHNILISES BAASIS

Automaat ja telemeh. kat. Üliõpilane U. Rehepapp vaa-kuumseadme Hall'i andurite valmistamise juures.

Masinaehit. tehn. kat. Tööpinkide laadimisseadmena kasutatav vihrorenn.

A. Valveti fotod

«Kuljuse» aastapäevaks

Esmaspäeva õhtu poole läksin Draamateatrisse, läksin kuljuse kõlana peale, leelo-laulu kutse peale tantsupidu vaatamaie, ilopidu pidamaie. Tantsis seal kaunimaid neide, tantsis poisse toredamaid. Seal me «Kuljus», meie ilu pidas seal oma aastapäeva, oma Salme sünnipäeva, ilutses seal ilopäeva, õpetaja rõõmupäeva, kasvataja aupäeva. «Kii kutsus» lavale tantsupaarid kauneis muhu rahvarõivais, «Kuljus» tõi lavale noorema rühma, «Ülejalapolka» vanemad. «Karupojad» tulid meepütiga rõõmsat jalga keerutades õpetajat rõõmustama,

hoole eest teda tänama. «Seitse rätsepat» ei tahtnud kasvatajat unustada — tulid tublit tantsu tehes teda rõõmultervitama. «Päev rannal» tõi oma loojal' kaasa killu kodusaarest, tubli Salme Hiisusaarest. «Taata ja memmi» seadsid sammu tantsuringis noorte hulgas. Siis löödi rõõmsalt tsehi tantsu «Metolvy» viisi kaunil kõlal. Moldaavia «Zok» käis üle lava ehtsa lõuna uljusega. Lõpuks tulid kõik tantsijad «Tuljakut» ringis keerutama eesti tantsu tantsimaie, Salmet ta töö eest tänama. Siis viidi Salme lava peale, tõsteti ta kätte peale, kallistati kasvatajat, õnnitleti õpetajat,

tänati teda ilu eest. Palju lilli ilusamaid, palju kinke kaunimaid pandi Salme kätte peale tänuhõltselt tantsijate soojematest südamest. Tänuks tantsude tegijale nimetati ta teeneliseks rahvatantsu õpetajaks: Oi seda pidu, oi seda ilu see ei lõpe lõpetades — hinges veel kaua helisevad hellad viisid, kaunid rõivad, jalg kipub tantsu kõpsutama tahaks ikka veel keerelda tantsu ilu kaasa teha Salme veel palju tantsu loogu noorus tahab tantsida, hoida hellalt tantsu ilu, käia palju tantsumurul rõõmsas ringis keerelda. Malle Prangel

Külas oli ANTS ESKOLA

Vähe on meie instituudis häid puhkeõhtuid. Veel harvem juhtub seda, et televisioonimehed seavad puhkeõhtu ülekandeks üles kaamerad. Kohtumisõhtul Ants Eskolaga oli see tõesti nii. Kas Eesti NSV rahvakunstniku populaarsus, üliõpilaste huvi teatri vastu või lihtsalt soov heast üritusest osa võtta, täitis VII auditooriumi nii, nagu seda juhtub harva. Suriseb epidiaskoop. Üksteise järel ilmuvad üheaegselt kunstiteadlase L. Tormise jutustusega ekraanile pildid, mis on seotud A. Eskola loomingulise teega. teatrisõbrad näevad teda õnneliku ja õnnetu armastajana karakterkoomiku osatäitjana eesti, vene jt. rahvaste kirjanike lavateostes. Kui palju huvitavaid ja keerulisi karaktereid! Ning mida mitmepalgelisem ja peenem, seda paremini on osatäitmine õnnestunud. Tõeliselt puhkes tema talent õitsele alles nõukogude teatris. Üheks hiilgeosaks on kahtlemata Jago kuu suurteoses «Otello».

Küsimusi rahvakunstnikule oli palju ja huvitavaid. Ometi kord sai tudeng lahti oma passiivsusest. Kui see alati nii oleks! Ja vastused — nendes sädeles huumor, asjalikkus ja näitleja talent. Kuidas tekkis tahtmine näitlejaks saada ja kuidas sattusite teatrisse? Paljudes elulugudes seisab, et juba lapseas näitas poiss üles oma andeid. A. Eskola arvates temal selliseid andeid ei olnud. Ta tahtis saada kunstnikuks. Kunstikoolis õppides sattus A. Eskola päris juhuslikult näidendisse «Ticiani surm». See oli esimene säde. Hiljem võttis osa asjaarmastajate ringist. Kuulutati vastuvõtukonkurss «Estonia» teatrisse. Kui õige prooviks? Õnnestuski. Järgnevad küsimused puudutavad rahvakunstniku tööd oma osadega, suhtumist abstraktsioonis, kas ta on tundnud rambipalavikku, kuidas suhtub ta nii ühesse kui teise teatriga seotud küsimusse jms. A. Eskolale meeldivad osad,

kus on tegemist keeruliste ja komplitseeritud mõttemaailmaga kujudega, kellel on omapäraseid karakterid. Kõiki pani kunstnik kaasa elama esitatud katkenditele. Mõni minut keskendust ja meie ees on ehne Hlestakov oma pika monoloogiga «Revidendist». Katkendist «Pime mees» (E. Alt) tunnete A. Eskola partneris kohe ära Ita Everi. Ilmekas monoloog näidendist «Suveöö ilmsi» ja siis on meie ees Norra mägedes hulkuv nooruk Peer Gynt. Veidi hiljem on Peer Gynt juba vana ning pärast keerulist ja seiklusrikast elu taas kodumägedes. Mõne aja pärast on ta kaval ja rahaahne härra Maurus. Kestvad aplausid ja lilled on tänutäheks näitlejatele, hea tuju tantsupõrandal räägib, et õhtu on igati õnnestunud ja meelde jääb. Mis te arvate kui kohtuksime veel Jüri Järveti, Voldemar Panso või mõne teise näitlejaga? Puhkeõhtust osavõtja.

naatikut. Muide, kontserdi ajaks oli juba toimunud teine, meie hoopis suurema tähtsusega kohtumine — linna pealt leiti üles keegi «riik-

volgogradlased end kohe volgogradlasteks ja kuibõševlased end peale lühikest järelemõtlemist samal ajalasteks (aga see on ju sama hea

Siis, kui Kopli veetorn ei paistnud

(Matsari ja Meibachi reisimisekirjast Sepperi Tomi piltidega)

(Järg)

VI «Kust te pärit olete?» «Pelgulinnast,» vastasime meie. L. Promet, R. Parve «Kohtumine Marianne'iga». Kui inimene elab kaks nädalat ratas- tel, siis avaneb tal võimalus näha mitut huvitavat inimest. Meie sõidu juures oli see igatahes nii.

Huvitavaim inime- ne, kellega kohtusime, oli kahtlemata Kuuba peaminister Fidel Castro Ruz. «Kohtusime» on siin võõr-olla liiga rängalt öeldud, sest hoolimata meie lugupeetud lauluvenna Aleksander Suure küllalt autoriteetsele sõnumile «Noorte Hääl» ei võinud Fidel mitte meiega eraldi kohtuda ja me ei «õnnistanud» teda ühe õige põhjamaise meestelauluga. Sai- me tema poolt sama au osaliseks nagu teisedki lihtsureli-

kud volgogradlased. Seisime 2 tundi tee ääres, fotoaparaadid ja kinokamerad laskevalmis, pildistasime ajaviiteks rahvast. Ja lõpuks tuli- gi tema. Lehvitas rahvale käega, ise täpselt nagu Castro pildilt maha astu- nud. Poleks usku- nud, et on inimesi, kes oma pildiga nii sarnased on. Kah- juks nägi üle poole koorimeestest teda läbi «pildimasina» pildiotsija. Pikka- dest ettevalmistuspe- rioididest hoolimata oli see kaader ena- mikul meie «foto- kraapide» alla ama- tööri taseme, nagu hiljem selgus.

Fidel Castro aga alustas kohe Volgo- gradi saabumisel meiega konkurentsi publiku pärast. Sa- mal õhtul kogunes tohutu rahvamass Volgogradi hotelli ette, kuhu Castro saatjad majutati. Algas tihedate side- mete loomine. Mõned

kuubalased tulid «rahva sekka», tei- sed viskasid hotelli- aknast alla mingisu- guseid trükitooteid. Hoopis lähemate su- hete poolt olid meie kaks lauluvenda, kes juba esimesel Volgo- gradis rahuliku koos- eksisteerimise õhtul «vallutasid» kaks ainukest Kuuba nei- du Castro saatjas- konnast ja varjasid «saaki» nii kohaliku elanikkonnale kui ka meie kooripoiste eest. Soe kontakt kestis kuni kuuba- laste ärasõiduni.

Järgmisel õhtul oli linna kaks suursünd- must — TPIM kont- sert ja Fidel Castro kõne Volgogradi staa- dionil. Nagu selgus eelistas enamik vol- gogradlastest kuuba- last. Meie «saagiks» jäid ainult kohaliku muusikakooli koori- juhtimise eriala õpi- lased, õppejõud ja mõned Volgogradi «raske» muusika ja-

lik kunstitegelane» Harald Uibo, kes pi- kemalt mõtlemata edaspidisel kontsert- reisil nõustus meie koori juhatama. Me ei tea tänapäevani, kas ta seda kergelt antud lubadust ka- hetseb. Ise kinnitab ta väga silmakirjali- kult, nagu oleks see- sinane tegevus talle mingit teatavat kunstilist rahuldust pakkunud. Inimesi on ju igasuguseid! Igatahes kadus te- ma väljailumusega TPIM juurest KIHU ära.

Järgmise tähtsu- sega meeldiv kohtu- mine oli volgalaste- ga üldse (nii Volgo- gradis kui Kuibõše- vis). Säärane lihtne ja sõbralik rahvas. Selle soperdise auto- rid ei tea aga täna- päevani, miks osa meie lauluvendadest ei tahtnud esialgu öelda, et nad on eesti- lased. Meelsamini öeldi sakslased, un- garlased, tšehhid, soomlased, poolakad ja välismaalased. Ometi tunnistasid

kui kuibõševlane, kas pole?».

Muidugi tekkis siin rida naljakaid vahe- juhtumeid kohalike isetegevuslike «geo- graapidega». Näi- teks:

1) «Mõ iz Tallina». «Ah, iz Stalino (ili Italii)». 2) «Mõ iz Estonii». «Ah, iz Ispanii». 3) «Mõ iz Viljan- dii». «Ah, iz Finlan- dii».

Kas niisugused väikesed ebatäpsu- sed pikkus- ja laius- kraadides või mõned muud põhjused müü- ravad olid, ei ole autoritele teada an- tud. Igatahes kuulsi- me kahe lauluvenna kohta sõbralikult noökava naeruga pooleks: «Eile ei jul- genud nad end eesti- lasteks tunnustada!» «Millest niisugune paaniline hirm?»

Lõbusat naeru ja nõökimist kostis kõi- gil kohtumistel, kui- gi suurel enamikul juhtudest ei olnud see tingitud võõras- test sulgedest. Vol- gogradi noormehed

naersid näiteks kah- te oma linna neidu, kes olid pidanud all- järgneva vaimuka ja asjatundlikkusest nõretava kaheköne: Üks: «Eile nägin ma ungarlasi. Oli terve hulk, niisugu- sed valgetes mütsi- des.»

Teine: «Küll sa oled tobu, Valka, ju- mala eest! Need on ju kõige harilikumad sakslased. Ma sain peaaegu kõik aru, mis nad omava- hei rääkisid.»

Üldiselt olime me sõpradena vastuvõ- tavad nii eestlaste- na, sakslastena, un- garlastena kui ka meeste koorilaulu viljelejatenä.

Eesti NSV-st teati üldiselt veidi vähem, kui me lootsime. Kuid tunti huvi meie

elu vastu paluti ju- tustada. Meie laulu- pidudest, RAM-ist ja Ernesaksast, Otsast ja kergest muusikast teadsid aga peaaegu kõik. Noh, eks seegi ole Eesti. Olime ra- hul.

Vaikides ei saa mööda minna veel ühest kohtumisest, mis südant liigutas ja väga meeldivana tundus. Üleüldise

Rahvamajanduse Saavutuste Näituse Eesti paviljoni töö- tajaad võtsid meid vastu kui isiklike sõpru. Nende näge- misrõõmus oli nii palju siirust, nii pal- ju päikeselist Eestit, et tundsid end jala- pealt kodus olevat. Fakt on see, et terve kontsertreisi kauni- mad lilled saime ees- (järg 4. leheküljel)

Kes oli TPI 1963. aasta PARIM SPORTLANE?

Sellise küsimusega pöördub «Tallinna Polütehnik» esmakordselt oma lugejate poole.

TPI sportlasperest on 20-nel õigus kanda meistersportlase rinna-märki, neist 5 jõudsid selleni 1963. aastal: Jusef Luvištšuk vehkle-mises, Tiia Luige võrkpallis, Priit Tomson ja Allan Suurkask korv-pallis ja Jaak Säälik kaasaegses vliedvõistluses.

NSV Liidu rahvaste III spartakiaadil kuulusid Eesti NSV koondvõistkondadesse üle 40 meie üliõpilase.

Kelle saavutust hinnata aga kõige kõrgemalt, kellele anda TPI 1963. a. parima sportlase nimetus?

Oma arvamus palume märkida juuresolevale hääletussedelile.

Täidetud sedel laske «Polütehniku» kirjakasti peahoone fuajees.

Peale auhinna parimale sportlasele on väljapandud mälestuse-meed, mis loositakse välja nende vahel, kes andsid oma hääle pari-maks tunnustatud sportlasele.

Arvesse lähevad sedelid, mis jõuavad toimetusse hiljemalt 25. detsembril 1963. a.

«Polütehniku» ringküsitluse hääletussedel

TPI 1963. a. parim sportlane	
Hääletaja ees- ja perekonnanimi	
Töökoht (Õpperühm)	

Sõpruskohtumine TÕSTMISES

5. dets. s. a. toimus esimene sõpruskohtumine Kaunase PI ja Tallinna PI vahel. Kuna konkurendid olid tundmatud, ei julgenud keegi mingisuguseid prognoose võistluste käigu kohta teha. Sündmuste käigust ette rutates peab ütleva, et vastane oli kõvast puust.

Võistlused avas komsomolikomitee sekretär asetäitja A. Vel-lamaa. Ta tervitas Kaunase sportlasi meie instituudi üliõpi-laspere nimel ja soovis häid ta-gajärgi.

Võistluste käigus püstitati ri-da TPI rekordeid. Poolraskekaa-lus saavutas energeetikateadus-konna üliõpilane Martin Unger rebimises rekordiks 110 kg, mis on instituudi absoluutseks tule-museks selles tõsteviisis. Heas hoos oli ka ehitusteaduskonna üliõpilane Arvi Sillaots, kes pa-randas kolmel korral sulgkaalus teaduskonna rekordeid — rebi-mises 70 kg, tõukamises 92,5 kg ja 3-võistluses 222,5 kg.

Vastu tulles külaliste soovide-le ja seoses lennuki hilisema saa-bumisega tehti erand võistlus-määrustes. Külalistel ei jäänud aega kaalu reguleerimiseks ja nii lasti nad võistluse raskema ke-hakaaluga kui see on määrusi-kus lubatud.

TPI komsomolikomitee poolt TPI tõsteseleksiooni aseesimees

Siis, kui Kopli veetorn ei paistnud

(3. lk. järg) vastuvõtt sai meile kahtlemata osaks. Volgogradi Muusi-kakooli saalis. Kont-sert ise oli võrdle-misi keskpärane, publik aga siiralt vaimustatud. Sala-dus peitus selles, et tegemist oli profes-sionaalse koorimuu-sika publikuga — muusikakooli õpilas-te ja õpetajatega. Juba harjutuse ajal enne kontserti püü-dsid nad saalis kuu-lata harjutuse kül-ku. Järgmisel päe-val koorijuhitide tun-nis tegeliku jooksva töö asemel toimus meie harjutuse ja kontserdi arutelu. Leiti, et meie diri-gendil pole vaja peaaegu üldse rääki-da, kõike mõistetak-se poolelt sõnalt. (Oh, tegelikkus!). Kiideti meie kõrget üldmuusikalist ette-valmistust (kolm-meest ühelt tiivalt astusid dirigendi pal-vel klaveri juurde ja löid talle vajaliku noodid). Muidugi oli ka kriitilisi märkusi.

Vastutusrikkaim kontsert oli kahtle-mata Kuibõševi Fil-harmonia saalis. Kontserdi esimene pool kanti üle tele-visioonis. Ka rah-vast oli kõige roh-kem (ka «sisse» tõi see kontsert kõige rohkem). Filharmoo-nia oleks tahtnud meilt veel teist kont-serti, kuid — lepin-gud sidusid meie kä-si ja kõrisid.

Kaks kontserti pi-dasime üliõpilastele — Volgogradi Me-haanikainstituudis ja Kuibõševi Polüteh-nilises Instituudis. Vastuvõtt oli küll soe, kuid publikut vähevõitu — Kuibõ-ševis isegi ainult 40–50 inimest. Kõige avalikum kontsert toimus Rah-vamajanduse Saavu-tuste näitusel. Laul ja muusika saatis meid kõikjal. Lauldi laevadel ja rongis, lauldi jaama-des, kontsertsaalis ja vabas looduses. IX kupee «raudsed» gi-tarristid Asmus ja Sepper hoolitsesid saatemuusika eest. Moskvast käisid mõnest asjast huvi-

tatud lauluvennad kuulamas ühte Nõu-kogude Liidu silma-paistvamat džässiki-tarristi noortekohvi-kus Gorki tänaval. Ohtul räägiti ainult prantsuse keelt (meie asjatundmatule kõr-vale näis oskus pro-fessionaalne olevat), tantsiti orkestri saa-tel, kuhu kuulus ka eelnimetatud kitar-rist ja mitte vähem kuulus trombonist, kes mõlemad muide olid tõesti väga head.

12. mai õhtupooli-kul, olles laulnud oma reisi viimased laulud Moskva Le-ninigradi vaksali platvormil, ronisime oma «raudsesse» ko-

luda, kas on vajalik üht või teist materjali seinale kinnitada. Igal juhul oleks vaja läbi mõelda süsteem, kuhu mida paigutada, ja määrata inimene, kelle pilgu alt kõik «seinale pandav» läbi

ootenurk ja klaasvitriin mäles-tusesemetega. Seinal olev mar-mortahvel meenutab Suures I:a-maasõjas langenuid. Siin-seal ko-ridorides ja auditoriumides kohtab pilk graafilist lehte või akvarelljoonist. See kõik teeb meie «teist kodu» hubasemaks ja kaunimaks.

Ent on ka seda, mis häirib. Kõndigem kord läbi meie kori-dorid ja heitkem pilk seintele! Kui palju on siin kribu-krahu, ülearust, vananenud fotomater-jale, teadaandeid, üht või teist ala tutvustavaid tahvlikesi. Näib, et siin puudub igasugune süs-teem. Või kui rääkida mingist «süsteemist», siis seisab see ilm-selt eesmärgis kõik seinad igasu-guseid plakateid ja teadaandeid täis panna, et ei oleks ühtegi ruutmeetrit vaba pinda.

Kuid kodus me ju nii ei ta-lita! Ka instituudis tuleks kaa-

käiks. Et ei oleks nii, et teatri- ja kontserdikuulutusi võib leida peaaegu igal korrusel. Ökonoomsuse ja maitsekuse nõue käib ka näitliku agitatsiooni kohta. Arhitektuuriliste liialduste aeg on ammu minevikku vaju-nud, kuid meil näib see visalt pü-sivat. Sellest kõnelevad teisel kor-rusel olevad massiivsed fotovit-rini alused, mis meenutavad ees-rindlaste autahvlit rajoonikes-kustes kümme aastat tagasi. Pea-legi on nad koridori ühes kõige pimedamas ja käidavamas kohas. Vaadata dieti ei näe, ja kui jääd-ki vaatama, siis takistab liiku-mist...

Nende liialdusteajastu «monu-mentide» vastasseinale on hiljuti üles pandud tahvel väljalõigete-ga ajakirjadest ja ajalehtedest, sekka mõni tudengiteemaline luuletus.

Selline tahvel on allpool kõrge-

ma õppeasutuse intellektuaalset ja esteetilist taset. USA-s on kombeks «bestselleritena» välja anda klassikute teoseid kärbitud kujul. Näiteks on «Sõda ja rahu» sellises väljaandes mahutatud 180

lehekülje-le. «Time is money» — ameerik-lastel polevat aega klassikute pakse köiteid läbi lugeda...

Kas tõesti ka meil on vaja aja-kirjadest ja ajalehtedest sensat-sioonimaiguga sõnumeid «Lääne elulaadist» välja lõigata ja sei-nale riputada, eeldades, et üliõpi-lane ise ajakirja ja ajalehte ei loe? Arvan, et selline «valik-rij-nigreti» valmistamine oleks omal kohal «laiskade maal». Meie aga õpetame juba maast-madalast lastele, et raamatust (ajakiri on ka «raamat») pilte välja lõigata ei ole ilus...

Meie koridorid on niigi kitsad ja sünged. Seepärast peaksime hoolitsema, et nad oleksid võimalikult heledamad, ilma üle-aruse ballastita. Ja kui me sei-nale midagi paigutame, siis vastaku see otstarbele ja heale maitsele.

K. UIBO

Вас ждет самодетельность

Трудно представить современ-ного молодого человека, особенно студента, который не участвовал бы в кружках художественной самодетельности или не занимался бы спортом.

Никого не удивит тем, что в нашем институте уже много лет работают такие жизнеспособные кружки художественной самодетельности, как ансамбль народно-го танца «Кулюс» (руководитель Сальме Валгемяэ), женский хор (руководитель Алма Тамм), муж-ской хор (руководитель Харальд Уйбо), духовой оркестр (руково-дитель Эльмар Пясуке) и др.

Почему люди с интересом зани-маются в них даже тогда, когда оканчивают институт? Потому, что они любят самодетельность, свой коллектив, сложившиеся прекрас-ные традиции. Бесчисленные вы-

ступления, концертные поездки в другие города, в Москву, в Фин-ляндию — все это связывает лю-дей тесными узами.

Но печально, что среди студен-тов нашего института еще много таких, которые не увлекаются са-модетельностью. Особенно плохо то, что ею не занимаются студен-ты-русские. В течение нескольких предыдущих лет в нашем институ-те не было кружков, работающих на русском языке, и это мешало студентам-русским активно зани-маться самодетельностью. Но в ближайшем время начнет свою ра-боту такой драмкружок.

Возникает вопрос: «Почему он до сих пор не работает?» А пото-му, что до сегодня в него запи-сался один студент!

Студенты! Подумайте о том, что ваша пассивность может помешать

созданию этого кружка! Вы ли-шаеете своих товарищей возмож-ности участвовать в нем, записы-вайтесь в кружок и не бойтесь на-чинать всегда трудно, потом уви-дите, как это интересно.

В кружок можно записаться в любой день недели, кроме воскре-сенья, в профсоюзном комитете института (II этаж, комната 25).

Я уверен, что работа русского драмкружка будет интересной и содержательной. Потом вы уже сами не будете представлять себе жизнь без самодетельности.

Если студенты-русские пожела-ют участвовать в работе других кружков (ансамбли, оркестры и т. д.), то в этих случаях надо объ-щаться в профком.

Ждем вас!
А. ЛАЙНЕСТЕ
Зав. клубом ТПИ

MIS ON „LOOMINGUS“ UUT 1964. a.?

Eesti nõukogude kirjandu-ses on 1964. aastal oodata

rohkelt haid ja huvitavaid teoseid. Paremik neist ilmutab ajakirjas «Looming». Mitmel nimekal kirjanikul on valmi-mas romaani: Aadu Hindil «Tuulise ranna» IV osa, V. Grossil, E. Krustenil, I. Si-kemäel uued romaanid. Palju-tõotav on eelseisval aastal dramaturgia. Juhan Smuul lõ-petab haarava komöödia «Kihnu Jõnn», E. Rannetil valmib huvitav arstide ja haigla probleeme käsitlev «Karikas ja madu». Komöö-diaid kirjutavad veel U. Laht ja R. Parve. Novelle ja jutustusi avaldab «Looming» R. Sirge, L. Pro-

meti, P. Kuusbergi, E. Männi-ku jt. sulest.

Mitmet kirjanikult on oodata uudseid reisikirju, na-gu J. Semperilt Egiptusest, J. Smuulilt Vietnamist, D. Vaarandilt Itaaliast jne.

Luulelooming tõotab eelole-val aastal samuti rikkalikuks kujuneda. Seda eeskätt noor-te luuletajate arvel. Noore autori Aimee Beekmani esik-romaaniga tutvuneb lugeja juba aasta esimestes numb-rites.

Sisukaks kujuneb «Loomin-gus» Juhan Liivi 100. sünni-päeva tähistamine. Sel puhul võtavad sõna Fr. Tuglas, J. Smuul, R. Parve, D. Vaa-randi jt.

meie koori kitsaste huvi-de piirid. Eks ole see tilk panu-seks vastastikusele tundmaõppimisele ja paremale mõistmi-sele.

Ja kui me alati noor TPI Naiskoor ja tema dirigent meid Balti jaamas vastu võtsid üksmeele häädega: «Da sõpra-steyer хор-победу-те!» — eks tungi-nud siis koos siira jälle nägemisrõõmu-ga südamesse väike enesega rahulolu ku-radike, keerutanud seal saba, tantsinud marupolkat ja sosis-tanud kõrv: «Selle pärast tasus pingu-tada, eks, sõber!»

Juuni 1963. a.

meti, P. Kuusbergi, E. Männi-ku jt. sulest.

Mitmet kirjanikult on oodata uudseid reisikirju, na-gu J. Semperilt Egiptusest, J. Smuulilt Vietnamist, D. Vaarandilt Itaaliast jne.

Luulelooming tõotab eelole-val aastal samuti rikkalikuks kujuneda. Seda eeskätt noor-te luuletajate arvel. Noore autori Aimee Beekmani esik-romaaniga tutvuneb lugeja juba aasta esimestes numb-rites.

Sisukaks kujuneb «Loomin-gus» Juhan Liivi 100. sünni-päeva tähistamine. Sel puhul võtavad sõna Fr. Tuglas, J. Smuul, R. Parve, D. Vaa-randi jt.

meie koori kitsaste huvi-de piirid. Eks ole see tilk panu-seks vastastikusele tundmaõppimisele ja paremale mõistmi-sele.

Ja kui me alati noor TPI Naiskoor ja tema dirigent meid Balti jaamas vastu võtsid üksmeele häädega: «Da sõpra-steyer хор-победу-те!» — eks tungi-nud siis koos siira jälle nägemisrõõmu-ga südamesse väike enesega rahulolu ku-radike, keerutanud seal saba, tantsinud marupolkat ja sosis-tanud kõrv: «Selle pärast tasus pingu-tada, eks, sõber!»

Juuni 1963. a.

Ajakiri toob rohkesti arvus-tusi ja kirjanduslikke ülevaa-teid nii kodumaalt kui ka prantsuse, saksa, rootsi, un-gari, tšehhi jt. maade kirjan-dusest.

Et üksikmüügil «Loomin-gut» igakord ei jätku, on kir-jandushuvilistel õigem ajakiri pikemaks ajaks tellida. Tellimishind poolaastas rbl. 3.—, aastast rbl. 6.—. Tellimine on pikendatud uue aasta algu-seni.

Ajalehtede ja ajakirjade tel-limusi võtavad vastu sm. Pih-lapson (kujutava geomeetria kateeder), sm. Toomiste (ehi-tusmehaanika kateeder) ja sm. Parelo (insener-majandustea-duskonna dekanaat).

Noor armastus kevademaru on, ja mõnigi murdub ta teel...

Ülle Villard
ja
Jüri Starkopi
Õnnitleb EE-92

SELTISIMEHELIK KOHUS

Mehaanikateaduskonna II kursuse üliõpilane Agu Roose võitis ilma loata oma kursusekaaslaste mootor-ratta ja tekitas avari. Mootorras-ta purunes. TPI seltsimehlik kohus arvestades seda, et A. Roose kahet-ses oma tegu ja nõustus hüvitama kahju, tegi üliõpilasele ühiskondliku noomituse ühes selle avaldamisega ajalehes.

Toimetaja asetäitja K. KULLI

Орган парткома, ректората, ко-митета ЛКСМЭ и профкома Талли-ского политехнического институ-та «Таллинский политехник», город Таллин.